

Dincolo de mormânt

Elev: NEGREA DARIA

Clasa a VII-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI

Prof. coordonator: LUCREȚIA POHOAȚĂ

E ziua voastră azi, a bravilor eroi,
Morți pentru noi și pentru a noastră țară.
Ș-acum, dincolo de mormânt privesc la noi
Feriți că nimeni nu tre' să mai moară.

Iubindu-ne pe noi, voi v-ați jertfit,
Ca să putem trăi în liniște și pace.
În inimă vă purtăm neconținut
Și de-am putea mai mult, negreșit am face.

Lipsiți de frică, cu tărie-n vine,
Purtați în luptă de-un curaj nebun,
De idealul de-a trăi mai bine,
Ați mers de bunăvoie-n foc și-n scrum.

Cu gândul îndreptat mereu spre acasă
Și inima zdrobită de-un puternic dor,
Răbdând și frig și foame, când de la masă
Vă ridicăți, mereu, având stomacul gol...

Lăsând în urmă lacrimi și durere
Mămici, soții și frați de zor plângând
Ș-atât de mulți copii ce prea devreme
Au învățat să spună tată-unui mormânt...

Ați renunțat la casă și pridvor
Ca să dormiți în ploaie și în vânt...
Rugându-vă pentru acei ce mor
Să-i ocrotească Dumnezeu cel Sfânt.

Cu hainele-mbibate-n apă și-n noroi,
Însă cu inimile scăldate în dreptate.
O, ați suferit prea multe pentru noi,
Ca să putem gusta acum din libertate.

Nu ne-ați cerut nimic în schimb la ce ne-ați dat,
Nu v-ați gândit nicicând la vreo răsplată,
Dar sacrificiul vostru a fost însemnat
Ș-acum primiți recunoștința noastră toată.

Iubindu-ne, ați murit pentru a putea iubi și noi...
Sperând, ați murit pentru a ne da voie să sperăm la mai mult...
Suntem liberi pentru că voi ați murit eliberându-ne!
Eternă recunoștință !!!

Rugă către Ceruri

Elev: NEGREA DARIA

Clasa a VII-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI

Prof. coordonator: LUCREȚIA POHOAȚĂ

Au trecut cinci luni de la plecare
Și-mi pare c-a trecut un car de ani...
O, Doamne, cu atâta dor și nerăbdare
Aștept să îi revăd pe care îi iubeam!

Tu, Doamne, știi mai bine ca oricine
Furtuna ce-a cuprins făptura mea...
De-ar fi să pot s-aleg: pierde-mă pe mine,
Dar protejează-mi țara și familia.

Cunosc dreptatea Ta nemărginită,
Iubirea Ta, cea mai presus de tot.
Nu lua, Puternice, într-o clipită
Ce are mai de preț un muritor.

Las în a tale mâini pe cei ce mi-au dat viață
Să le trimiți putere și-ajutor,
Când mă vor vedea învăluit în ceață,
La ceas de seară, măcinați de dor.

Copilul meu va crește fără mine.
Dar prin povești și prin fotografii,
Nevasta mea îl va apropia de mine
Și-n inima lui eu veșnic voi trăi.

La fiecare glonț trupu-mi îngheață
Și-mi văd mormântul presărat de flori
Și gându-mi fuge din nou către casă...
O, Doamne,... e mult prea greu să mori!

Pășesc, ș-aud un vuiet de departe.
De astă dată, iată, m-a lovit!
Și simt fiorul rece-al morții-n spate,
Zac pe pământul umed și-s rănit.

Găsesc putere să privesc la inamic

Fuge... Emoția-i răvășitoare,
Căci prin moartea unui soldat atât de „mic”
România va fi în sfârșit mai mare!

Avem pământ...

Elev: NEGREA DARIA

Clasa a VII-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI

Prof. coordonator: LUCREȚIA POHOAȚĂ

Avem pământ scaldat în lacrimi și în sânge,
Și vii și grâne stropite cu sudoare
Și mii de munți ce ș-acum par a plânge
Mormintele eroilor ce zac în nepăsare.

Avem pământ ce-i plin de bogății
Și sute, mii de pești ce-noată-n mare,
Ce rost au toate astea când tu știi,
Că mila, cinstea sunt din ce în ce mai rare?

Avem pământ și drepturi...Suntem liberi!
Dar sufletele noastre-s strânse-n lanțuri
În goana după bani, încet, încet ne vindem
Trecutul și viitorul purtați de „idealuri”.

Avem pământuri și plecăm de bunăvoie,
Suntem stăpâni și mergem să fim slugi...
Împinși de neajunsuri, de nevoie
Cedăm ce-am câștigat, cu greu, în războaie lungi.

Avem pământuri și-s pustiite toate...
Ș-atunci mai pun o singură-ntrebare:
Strămoșilor dornici de România Mare,
Asta ați vrut? Să fim peste hotare?...

Avem pământ acum, dar suntem mai săraci.
Ș-am renunțat la el pentru nimic
L-ai da de bunăvoie, o știi, tu taci,
Dar ei, eroii, pentru ce-au murit?